

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 167.

54de Møde.

Mandagen den 29de April.

(Fortf.)

Ordføreren (Simony) (fortsat): Saaledes som jeg tillod mig at bemærke, fandt man, at et Beløb af 10 pCt. ikke var tilstrækkeligt, naar man skulde holde Bestderen skadesløs deels for lucrum cessans eller med Hensyn til det Tab, han havde ved at Indfæstningerne bortfaldt, og deels med Hensyn til de positive Udgifter, han havde ved Afhændelsen, og, naar det derhos tillige skulde indeholde en Opfordring for ham til at fremme Afhændelsen med Kraft. Nu er der vel tilføjet af den ærede Forslagsstiller, at, naar Fæstegodsset blev udbragt til en højere Sum, end der efter den af ham foreslaaede § 2 var bestemt, skulde der i dette Tilfælde af Overskuddet tillægges ham 20 pCt.; men deels kan dette Overskud i visse Tilfælde blive temmelig ubetydeligt, og deels forekom det Udvalget mindre passende, at dette Procentbeløb sættes i Forhold til Overskuddet, da det let kunde faae Udsende af at være en Opmuntring for Godseleren til at see at udbringe Godsset til den højeste Priis, endogsaa paa Fæsternes Beføstning. Imidlertid kunde Udvalget dog være tilbøieligt til at gaae ind paa dette Forslag, naar det blev noget forandret, nemlig derhen, at der i ethvert Tilfælde indrømmedes ham 10 pCt. af de indvundne Kjøbesummer, og derhos indtil 20 pCt., forsaavidt disse 10 pCt. og denne Forøgelse af de 10 pCt. kunde afholdes af de indvundne Kjøbesummer, uden at disse derved gik ned under det Minimum, som det af os foreslaaede og nu af Thinget vedtagne Forslag i Lovens § 2 indeholder. Jeg har vel ikke confereret med alle Udvalgets Medlemmer om dette Punkt, men jeg antager dog, at Udvalget mulig kunde være tilbøieligt til at gaae ind derpaa.

I Lovforslagets § 5 omhandles de Bestem-

melse, der ere fundne nødvendige at foreskrive med Hensyn til Kjøbesummernes Sikkerhed. Det er nu deri udtalt, at Capitalen eller den indkomne Kjøbesum bliver en Fideicommisscapital, der kommer til at staae under Justitsministeriets Bestyrelse, og det er altsaa en Selvsølge, at de Regler og Bestemmelser, der gjælde om Bestyrelsen af offentlige Stiftelses Midler, navnlig Ford. 7de Juni 1827, ogsaa maae være anvendelige herpaa. Imidlertid har Udvalget derhos troet at maatte optage en Bestemmelse om at $\frac{3}{4}$ Deel af de fulde Kjøbesummer kunne blive indestaaende paa første Prioritet i de afhændede Eiendomme imod aarlig Rente af 4 pCt., uopstigelige indtil 20 Aar fra Creditors Side, saalænge Debitorerne opfyldte deres Forpligtelser. Denne Bestemmelse er i 3 Henseender afvigende fra det oprindelige Forslag. For det Første var det i dette bestemt, at det Beløb, som herefter kunde forblive indestaaende i Eiendommen, ikke skulde beregnes af de fulde Kjøbesummer, men af Kjøbesummen efter Fra drag af det Beløb, der efter Forslaget skulde komme Fideicommissbestidderne tilgode; dernæst var det indfranket til $\frac{2}{3}$ Dele af Kjøbesummen, medens det endelig paa den anden Side var bestemt, at dette Beløb kunde forblive indestaaende for bestandigt i Eiendommen, uopstigeligt fra Creditors Side. Udvalget har ikke fundet nogen Betænktighed ved saaledes at foreslaae, at et større Beløb af Kjøbesummen kan forblive indestaaende i Eiendommen, end der efter det oprindelige Udkast var bestemt. Som oftest vil nemlig Fæstegaarden sælges til en Priis, der ikke er lidet under den Værdi, Gaarden vil have, dersom Fæstebaandet ikke hvilede paa den. I enkelte Egne af Landet er det saaledes antaget, at Prisen ikke vil være mere end Halvdelen af Gaardenes virkelige Værdi, og de fleste Steder vil den vel kun naae to Trediedeel af denne. Paa de Steder, hvor Prisen kun naaer til een Halvdeel af